

Digitized by the Internet Archive
in 2013

FOCAL DO LUCHD-EISDEACHD,

LE AON DO'N CHLEIR.

- “ Thugaibh an aire, Ciod a dh' eisdeas sibh.”
“ Thugaibh an aire, Cia mar a dh' eisdeas sibh.”
“ Thugaibh an aire, Co a dh' eisdeas sibh.”
“ Thugaibh an aire, C'ait an eisd sibh.”
“ Thugaibh an aire, 'Nuair a dh' eisdeas sibh.”

1. “ THUGAIBH an aire, Ciod a dh' eisdeas sibh.”

Is e aithne sheasmhach ar Tighearna d'a uile mhinistear, —
“ an soisgeul a shearmonachadh do gach creutair.” A' nis
ciod e an soisgeul? Sgeul aoibhneach do shaoghal cailte;
agus tha so na aonar a dearbhadh “ cumhachd Dhe chum
slainte duine;” uime sin, cha'n urrainn duil a bhì “ ri cumh-
achd.” gu brath far nach' eil an soisgeul air a shearmonach-
adh. Ach na's ro-shoilleire, co a tha toiltinn ainm searmon-
aiche an t'soisgeil? An duine a bheir air aghaidh gu firinn-
each na tri puinc shonruichte sin—LEIR-SGRÌOS. SAORSA,
agus ATH-NUADHACHADH.

Air a threoruchadh le canain an téagasg-neamhaidh, tha e
feuchainn do'n duine a LEIR-SGRÌOS iomlan anns a cheud
Adhamh; gu bheil cridheachàn nan uile dhaoine, ⁊ thaobh
an tuiteam, “ cealgach thar na h-uile nithe, agus do leigh-
eas:” Ier. xvii. 9. “ gu'm bheil aingidheachd a' duine co
mor air an talamh, gu bheil uile bhreithneadh agus
smuainte a chridhe amhain olc, agus sin an comhuidh; Gen.
vi. 6. Tha 'n cinne-daonna na's faide air an ainmeachadh
mar air an “ lionadh do'n uile eucoir striopachas, olc, shannt,
mhi-run; lan do fharmad, do mhortadh, do chonnsachadh,
do cheilg, do dhroch-bheusaibh; nan luchd-cogarsaich, 'nan
luchd-anacainnt, 'nan luchd-fuath air Dia, 'nan luchd tar-
cuis, uaibhreach, 'nan luchd-raiteachais, 'nan luchd-cumadh

uile, eas-umhal do pharantaibh, ea-ceillidh, 'nan luchd-brisidh coimhcheangail, gun ghradh nadurra, do-reiteachaidh, neo-thruacanta." Rom i. 29, 30, 31. Aris, anns an treas caibideal do'n litir cheudna, tha e air a radh mu'n chinne-daonna uile, "Chlaon iad uile as an t-slighe, tha iad uile mi-tharbhach, cha'n'eil neach a tha deanamh maith, cha'n'eil fiu a h-aon; is uaigh fhosgailte an scornach; labhair iad cealg le'n teangaibh, tha nimh nan nathracha nimhe fuidh'm bilibh: aig am bheil am beul lan do mhalluchadh agus do sheirbhe, tha an cosa luath a dhortadh fola, tha leir-sgrios agus truaighe nan slighibh: agus slighe na sith cha b'aithne dhoibh," agus an ni a's measa uile, "cha'n'eil eagal De fa chomhair an sul:" Rom. iii. 12—19. Cha'n'eil an so fathast, ach cunntas ro-ghoirid mu staid an duine o fhocal De; is i eachdraidh a Bhiobuill eachdraidh ar gineil air tuiteam agus air a thruailleadh. Anis "tha fearg Dhe air a foillseachadh o neamh an aghaidh gach uile mhi-dhiadhuidheachd, agus eucoir dhaoine:" agus tha hinn chathromach an lagha naomha Dia air a toirt amach cheana an aghaidh nan uile, agus chum ditidh: "oir is e tuarasdal a pheacaidh am bas," agus "an t-anam a pheacaicheas gheibh e bas:" agus tha na nithe sin scribedha, "chum gu druidear gach uile bheul, agus gu m bi an saoghal uile buailteach do dhiteadh Dhe." Mar so cuiridh am ministear firinneach air tus an ceill, "leir sgrios a chinne-daonna."

SAORSA trid Iosa Criosd na aonar, is e an ath-sheanachas a sparras e chum a chridhe. Cha'n'urrainn oibre sam bith againne na lochdan a chuir sinn an gnìomh cheana a thoirt air falbh gu brath. Rinn oganach mi-shona caoidh mar so air son a chionta, leis an d'fhag e bheatha buailteach do lagh a dhueha, "Rinn mi, ars esan, an ni sin a mhill mi, agus nach urrainn mi gu brath a thoirt air ais a ris" Ceart mar sin tha e maille ruinne, rinn ar deanadais ar milleadh, agus iad sin cha'n urrainn sinn an toirt air an ais gu brath. Cheum an Tighean Iosa a steach mar urras air son an duine, agus "dh'fhuiling am firean air son nan neo-fhirean, chum gu'n d'thugadh e sinne gu Dia." agus cha'n'eil "ainm air bitidhe eile fuidh neamh air a thoirt am measg dhaoine, tre'm feud duine a bhi ar a shabhaladh, ach ainm an Tighearna Iosa Criosd:" oir "tha saorsa na fhuil-san, eadhon maitheanas n'ar peacanna a reir saibhreas a ghras; agus tha sinn air a fireanachadh gu saor le ghras, tre'n t-saorsa a ta ann an Iosa

Criosd, neach a shonraich Dia na iobairt reitich, trid creidimh na fhuil, chum fhireantachd fhoillseachadh le maitheanas na'm peacadh a' chaidh seachad:" agus so uile a dh'fhoillseachadh na diomhaireachd mbor so a tha air a leigeadh ris san t-soisgeul, "cia mar a dh'fheudas Dia a bhi cothromach, agus gidheadh na fhear-fireanachaidh air an ti a chreideas ann an Iosa:" Rom. iii. 24,—27. Ni'n gabh ministear firinneach an t-soisgeil do dhanadas an fhireantachd a shaoilear a bhi aig an duine a mheasgadh maille ri saorsa Iosa Criosd, o'n is i fhireantachd san, (a tha do na h-uile agus air na h-uile a chreideas,") an t aon dochas air fhoillseachadh ann am focal De air an urrainn peacach na h-inntinn iriosail a thaic a leagadh. Is e Criosd a ghliocas, fhireantachd, a naomhachd, a shaorsa; an t-slighe chum an Athar; firinn a Bhiobuill; agus beatha anamanna a shluaigh a ta creidsinn. Anns na h-uile seadh aig an fhocal 'S esan, "na h-uile anns na h-uile."

Is e'n comharadh mu dheireadh aig ministear firinneach an t-soisgeil, gu'n d'thoir e air aghaidh teasgag ro-chudthromach an ATH NUADHACHAIDH agus naomhachaidh tre chumhachd an Spioraid Naoimh air anamanna na h-uile do'n mhuinntir thaghta, a cheannaich fuil an Fhirsaoiridh. Tha e creidsinn, gu'n robh iad sin uile air an roimh-orduchadh gu bhi air an deanamh comh-chosmhuil ri iomhaigh na diadhachd, gu'm bi iad ann an am iomchuidh air an naomhachadh, no air an cur air leth air son Dhe, chum's gu'n caith iad am beatha air a toirt suas chum a ghloir, a reir riaghailt neo-atharruichte a lagh naomha-san; no a cordadh ri canain an scriobtuir, tha e feuchainn, gu'r eigin duinn a bhi, air 'ur "n-ath-nuadhachadh, no air 'ur breith a ris; no air 'ur bhreith o'n-airde; no air 'ur breith o'n Spiorad; no air 'ur breith o'n t'siol neo-thruaillidh; no bhi air 'ur deanamh 'nar nuadh-chreutairean ann an Iosa Criosd, no 'nar luchd-comhpairt do nadur na diadhachd; no inntinn Chriosd a bhi againn, no Spiorad Dhe a bhi gabhail comh-nuidh annainn." Na's faide tha e buanachadh gu cudthromach air, nach 'eil na h-earranna sin do'n scriobtuir, maille ri caochladh eile do earrannaibh do'n bhrigh cheudna; gu bhi air an gabhail mar bhriathra na cosalachda gu'n seadh; ach gu bheil cumbachd oscionn naduir air a dheonachadh do'n inntinn, tre'n urrainn a mhain nadur truailidh an duine a bhi

air atharrachadh, agus anam air a' dheanamh sgiamhach le grasaibh agus toradh an Spioraid.

Feuchaidh e gu'r iad sin an slugh sonruichte a rinn am Fear-saoruidh Naomh "a ghlanadh dha fein, chum gu'm bi iad eudmhor mu dheadh oibribh, agus a tha air an deanamh comasach air teagasg Dhe ar Slanuirhear a dheanamh maiseach anns na h-uile nithibh, anns na h-uile gne do chaitheadh-beatha, naomha agus diadhachd;" agus mar so, am feadh (a tha iad) gu h-uile marbh do'n lagh, mar chumhnanta nan gnìomh, gidheadh tha iad a faireachduinn aitheanta beannuichte, " leis an Spiorad Naomha, air a ghearradh air an cridheachan;" uime sin tha iad a toirt urram dha na cheanglaichean siorruidh, agus iad a caoidh an grainealachd laitheil na shealladh-san. Mar so bithidh ministear an t-soisgeil air a ghleidh o inntinn a luchd-eisdeachd a chur air seacharan le bhi cumail a suas na cumhachdan a shaoilear a bhi aig an toil dhaonnachdail, mar gu'm b'ann uaitheasan leis an aill, na uaitheasan a ruitheas, agus ni h-ann o Dhia a tha nochdadh trocair.

Ni mo a chuireas e gu dall an ceill ciod am maith mor is urrainn aon chuid an riasan, na choguis aig duine nadurra a dheanamh; an uair nach urrainn dha ach riasanachadh o ghliocas a shaoileas e a ta aige fein, ni a ta air a chur an ceill ann am focal De, gu bhi, " talmhaidh, collaidh, agus diabhlaidh." Seum. iii. 15. agus uaithe so cha'n 'urrainn dha gu brath a bhi air ath-leasuchadh le coguis air a dalladh agus air a truailleadh, do nach aithne cia co firinneach a bheir i caismeachd seachad, ach is urrainn miodal gu h-uamhasach, ag radh " Sith, sith, an uair nach 'eil sith ann do'n aingidh," do'n neach a tha a's eugmhais Chrisod, do'n pheacach neo-athnuadhaichte. Mar so deanadh iadsan uile aig am bheil meas air rabhadh Chrisod, an aire thoirt Ciod a tha iad ag eisdeachd." A reir nan riaghailtean sin, a bha ach beag air an toirt focal air fhocal o'n scriobtuir, iarradh iad a deigh " na firinn, an t iomlan do'n fhirinn, agus gun ni sam bith ach an fhirinn;" agus gheibh iad am beannuchadh aige air an cridheachan fein, agus dochas glormhor air a chur rompa ann an slainte shaor an t-soisgeil.

2. " Thugaibh an aire *Cia mar a dh'eisdeas sibh.*" Feudaidh so a bhi air a thoirt fainear mar a bhi buntuinn ri *giulan* agus *gne* fear-eisdeachd an t-soisgeil. Bu choir do fhear-eisdeachd an t-soisgeil guidhe air son gne a reir an t-soisgeil; is e sin, gne iriosal agus so-theagasg. Is iad an dream is

glice agus is mo a tha air an toirt fein suas do dh'eagal an Tighearn, is ro mhothachaile gu'm bheil feum aca air teagasg, agus is toigh leo suidhe aig cosan Iosa, chum's gu'n cluinn iad a bhriathra. Tha aithrichean ann an Dia ga'm faireachduinn fein fathast neo-iomlan, agus tha deidh aca air a bhi foghlum. Ma's e so gne an samhail sin a tha co glic agus co maith, cia neo-chubhaidh a ta e an uair a ta am fìor nuadh-chreideach ann an diadhachd muinghinneach gu'r aithne dha na h-uile ni, na ciod am beannachadh ris an ion fìughair a bhi, ma tha spiorad an uabhair agus na fein-speis a seideadh suas a bharailean diombain, am feadh a tha e na shuidhe fuidh fhuaim iriosal na firinn dhiadhaidh? Cluinneamaid an t-Abstol Pol mu thimchioll an ni so; "Atuidh an t-eolas suas, ach bheir gradh foghlum. Agus ma ta aon duine a' saoil sinn gu bheil eolas ni sam bith aige, cha'n aithne dha aon ni fathast mar bu choir dha aithneachadh: oir ma shaoileas duine gur ni eigin e fein, gun bhi ann ach neo-ni, tha e 'ga mhealladh fein." 1 Cor. viii. 1, 2, Gal. vi. 3. Bu choir do gach fear-eisdeachd an t-soisgeil uime sin a chuimhneachadh gur e duine a tha e cluinntinn, cha'n e aingeal; duine aig am bheil comh-aighe ris fein; agus deanadh e a chridhe fein a cheasnuchadh; feudaidh e bhith gu'm faic e tuilleadh aobhair ann fein gu caoidh a dheanamh airson a dhroch-eisdeachd, no gheibh e anns a mhinisteir gu choireachadh, air son a dhroch-shearmonachadh. Gidheadh tha e air a cheaduchadh, gu'm bu choir sreang a bhi air a tharruing, agus cha'n'e beagan crionnachd a bhitheas feumail chum an t sreang a tharruing; oir gu cianteach, cha'n'eil e ri bhi air a chlaradh air luchd eisdeachd gu bheil iad gu gabhail ri mearachd air son firinn, na ni gun seadh air son tuigse; ach cha bhi inntinn iriosal air a fagail ann am mealladh sam bith do thaobh an ni so: oir a deir Crìosd, "Ma's aill le neach sam bith a thoilsan a dheanamh, bithidh fios aige mu'n teagasg an ann o Dhia a ta e, na'm bheil mise a' labhairt uam fein."

A ris, cha'n e mhain gu'm bu choir dhuinn eisdeachd le h-irioslachd, ach le h-urnuigh. Tha urnuigh a seoladh an fhear-eisdeachd gu amharc thairis air anmhuinneachd an t-searmonaiche, agus gu bròn a dheanamh air son anmhuinneachd fein. mar so tha e air a dheanamh comasach air beathachadh a tharruing o na h-uile ni maith a bha air a liubhairt le taingealachd naomba an lathair Dhe.

Bithidh aig na h-uile fear-eisdeachd, a tha sealbhachadh spiorad na h-urnuigh deadh-chail air son searmoin spioradail; ni e feisd air maith cait' air bith am faigh se e.—“Tha ocras agus tart na corach air,” agus am feadh a tha a chail mar so air a suidheachadh air son biadh spioradail, bithidh beag suim air a ghabhail leis do fhior dheasachadh na searmoin; ni h-eadh, na bharrail-san searmoin air am bheil tuilleadh sa choir do dheasachadh, is searmoin i a tha daonnan air a mill-eadh; tha cail thruaillte air a dearbhadh le bhi sior iarruidh air son na meise is airde deasachadh. Chuir an Naomh Pol cul ris an doigh ard-labhrach so air searmonachadh; cha d' thainig e le oirdheirceas cainnte, no le gliocas daonna idir chum an soisgeul a shearmonachadh do na Corintianaich, mar a ta e fein a cur an ceill; cha robh fhocal agus a shearmonachadh “ann am briathraibh milse gliocas daonna, ach ann lan-dearbhadh an Spioraid, agus a' chumhachd,” an t-eagal agus gu'm biodh anamanna air am mealladh leis—“an t-eagal agus gu'm biodh an creidimh-san a seasamh ann an gliocas duine agus ni h-ann ann an cumhachd Dhe.

An leithidibh sin do luchd-eisdeachd, uime sin, dh'fhoghlaim iad ciod is urrainn Dia na aonar a theagasg: sin re radh, gu'r urrainn duine, ann an *seadh spioradail*, a bhi air a “bheathachadh le h-aran a mhain;” tha an leithide sin a 'teachd beo air Criosd, “aran na beatha,” agus ann am mealltuinn na beatha so tha iad a sealbhachadh sogh is sogh-mhoire no tha na h-aingil fein a mealltuinn.

“Ni'n do bhlaiss aingil riamb gu h-ard,
Gras na saorsa, is an gradh,
A nochd an Slanuifhear na Bhas.”

San aite mu dheireadh, Bheir an deadh fhear-eisdeachd an t-searmoin dhachaidh leis, agus mar bi aige ach beag aite air a son na cheann, bheir e oidhirp air tuilleadh aite fhao-tainn na chridhe air a son; ma chailleas e cuid do'n t-seadh aice, ni e stri gu tuilleadh do'n aileadh aice a ghleidheadh. Tha deadh-ghiulan cumanta ag iarruidh gu'n sealladh na h-uile cosmhail ri naoimh ann an aoradh follaiseach, ge'c ghiulain iad iad fein cosmhail ri peacaich aig an tigh; ach is e'n dearbhadh a's cinntiche air fear-eisdeachd tarbhach a ghiulan agus a dheadh chaitheadh-beatha an taobh a stigh d'a dhorsan; tha tighean Dhe dhoibhsan cosmhail ri aiteach an margaidh spioradail, as a sin tha iad a faotainn an goirei

spioradail, ach tha iad gan gnathuchadh agus g'an cnamh aig an tigh; am feadh a tha esan nach'eil ach na fhear-aidmheil a mhain, cosmhuil ri neach a tha dol do'n mhargadh cheudna, agus a pilltinn le bhascaid co falamh sa thug e leis i. "Agus tha iad a' teachd do d'ionnsuidh mar chruinneachadh sluaigh, agus tha iad a suidhe ann ad lathair mar mo phobull-sa, agus tha iad ag eisdeachd do bhriathran, ach cha'n'eil iad 'gan deanamh; oir tha iad a' taisbeanadh moran graidh le'm beul, ach tha an cridhe a' dol an deigh an sainnt:" "Shearmonaicheadh an soisgeul duinne, amhuil a rinneadh dhoibhsan: ach cha robh tairbhe dhoibh anns an fhocal a chaidh a' shearmonachadh, do bhrigh nach robh e air a mheasgadh le creidimh anns an droing a chual e:" Mar so theid an t-aingidh do'n mhargadh spioradail so co maith agus co tric feudaidh e bhith ris a chreideach, ach cha d'thoir e ni as, thig e mar a dh'fhalbh e, gu brath gus a'm bi an soisgeul air a mheasgadh ann le creidimh, gus an d'thig'e da ionnsuidh, cha'n ann an am focal a mhain, ach mar an ceudna ann an cumhachd, agus anns an Spiorad naomh, agus ann am mor landearbhachd," a toirt air pilltinn o "iodholaibh a dheanamh seirbhis do'n Dia bheo agus fhior:" -Esec. xxiii. 31. Eabh. iv. 2 1 Tesal. i. 5, 9.

3. "Thugaibh an aire CO a dh'eisdeas sibh." Tha e air aithne gu'm biodh an t-easbuig, na fear-coimhead spioradail, neo-lochdach, gu'm biodh "deadh-theistean aige na'm measgan a tha an leth-muigh." Mar 'eil a leithid sin do chliu aige, cha'n'eil e iomchuidh air son a leithid sin do dhreuchd. Droch dhaoine, uime sin, biodh an tiodhlaca ge b'e air bith co mor, cha'n urrainn dhoibh gu brath a bhì nan searmonaichean maith: cha'n fhiach an searmoinean ni sam bith, na's lugha no tha iad air an dublachadh le urlabhradh a's oirdheirce a chaithe-beatha naomha agus eiseimpleireach: seadh, na's faide, mar is mo talanna an t-searmonaiche, is ann a's measa a bhitheas an ni a leanas o' shearmonachadh; oir am feadh a tha an Crìosdui air a chradh, tha na cealgairean air an cruadhachadh nam peacannaibh; agus tha an t-ana-creideach ri buaidh-chaitheirim an uair a tha an leithide sin do dhaoine nach'eil air an coisreagadh, a tha ag ainmeachadh ainm Chrìosd, agus nach'eil a tregsinn cucoir, a gabhail do dhanadas searmonachadh.

Tha deadh-bheusan nadurra amhain an taobh a stigh do chomas coguis nadurra gu ruigheachd orra, eadhon aig an

ana creideach fein; uime sin, is e'n searmonaiche deadh-bheusach nadurra an t-Iudas sin a bhrathas a mhaighstir le poig: tha an torc-nimhe as an fhrìdh a deanamh na's lugha do chron anns na liosan a tha air an suidhe-chadh le duine, no tha an leithide sin do mha'ruidh allaidh ann an cu'aidhibh chaorach a deanamh ann an lios Tighearna nan sluagh. An leithide sin tha sinn a faotainn a mach gu'n robh iad ann, eadhon ann an ceud linnibh a chreidinnh Chrìosdui. "Agus eiridh daoine dhibh fein, a labhras nìthe fiara, ebum deiscio-buil a tharruing 'nan deigh fein," Gnìomh xx 30. Uime sin, thig daoine carach sligheach a labhair anns gach linn do'n Eaglais, nan cuis-mhulaid do na daoine diadhaidh, agus nan ceap-tuislidh do'n t saoghal.

An dean an Crìosdui, uime sin, feitheamh air an leithidibh sin do dhaoine? Am bi curam m'anama aig an duine sin, nach'èil a gabhail curam sam bith da anam fein? Ni a tha cordadh ris an ni a tha Pol ag radh, "Oir mur aithne do dhuine a thigh fein a riaghlachadh, cionnus a ghabhas e curam do eaglais Dhe?" Feudaidh e bhi cruaidh ra chomh-dhunadh co dhiu a tha tuilleadh uile air a dheanamh leis na teagasgaibh mearachdach, no le droch caitheadh beatha nan abstola-breige sin; ma dh'eisdeas sinn iad, tha sinn na'r luchd-comhpart d'an droch oibre, agus a guidhe gu ma subhach dhoibh. Daoine air an iompachadh le scleo bhriath-thraibh amhain, no le tiodhlacaibh an leithidibh sin do shearmonaichean, comhdaichidh iad am bithchiontas a bhi do'n droch ghne cheudna riu fein; agus far am bheil iad, tha Eaglais Chrìosd cinnteach gu bhi air a salachadh leo, am feadh a bhios muinntir iompaichte a mhinisteir naomh agus choisrigte aig Crìosd, (aig a'm feud tiodhlaca iosal agus suarach a bhi fathast, 'ged a robh iad tearc ann an aireamh) do'n dealbh cheart: agus "Ciod e am moll do'n chruith-neachd? deir an Tighearna:" "Cha do chuir mise na fàidhean so a mach, gidheadh ruith iad: cha do labhair mi riu, gidheadh rinn iad faisneachd. Ach nam biodh iad air seasamh ann am chomhairle sa, an sin bheireadh iad air mo shlugh mo bhriathran eisdeachd, an sin bheireadh iad orra pilleadh o'n slighe agus o aingidheachd an deanadais: An Dia diu do laimh mise, deir an Tighearna? agus nach Dia mi am fad as? Feuch, tha mise 'n aghaidh na muinntir a ta faisneachadh aislingean breige, deir an Tighearna, agus a ta 'gan innseadh, agus 'a toirt air mo shlugh-sa dol air

seachran le'm breugaibh agus le'm briathraibh faoine gidheadh cha do chuir mis 'a mach iad, ni mo thug mi aithne dho bh; 'air an aobhar sin cha dean iad air aon chor tairbhe do'n t-sluagh so, d'air an Tighearna:’ Oir “ ma threorucheas dall dall eile, tuitidh iad araon anns a' chlais:” mar so chi sinn nach'eil gealladh air bith aig muinntir, gu'm buannaich iad ni sam bith, le bhi fuidh eisd achd na'm ministeirean sin, nach'eil air an cur a mach le Dia. an aite buannachd a bhi aca, is ann a bhios aca call call siorruidh nach gabh leasachadh. ma bhasaicheas iad zineolach air Dia agus easumhal do'n t-soisgeul. Ier. xxiii. 21, 22, 23, 33. Matz. xv. 14.

4. “ Thugaibh an aire, 'Cait an eisd sibh.”—Gu ma fearr leibh aran a bhi agaibh ann an sabhal na puinnsean ann an luch art. Uime sin, is e'n dearbhadh a's laidire air ionntinn aineolach agus neo ath-nuadhaichte, an uair a ta sluagh a toirt aoraidh do Dhia, cosmhuil ri Phairisich, “ a reir beul-aithris nan seanair:” gu'n a chuid is lugha do bhlas spioradail, na do aithne ann an eadar-dhealuchadh a chu eadar firinn agus mearachd, eadar an doigh aoraidh a tha taitneach am fianuis Dhe, seach an t-aeradh nach'eil, ach cosmhuil ri muinntir na h-Aithne, ag aor dh “ do'n Dia neo aithnichte.” Uaidhe so tha a'm fear-eaglais ann an coslas a mhain, air a phosadh ri ballachan an ionaid a dh'ionnsuidh an robh e na oige air a sheoladh gu dol, a saoil sinn gu bheil e ag atharrachadh a chreidimh, nan atharraicheadh e ionad aoraidh; 'ged fheud e bhith, an deigh so uile, nach robh creidimh idir aige ri atharrachadh: am feadh a tha 'm fear a tha dealuichte o'n eaglais ann an coslas (gu'n ni sam bith na's lugha do riasan chum a chreidsinn) ag oibreachadh fuidh 'n chumhachd cheudna; mar so tha eadar-dhealuchadh bharailean am measg daoine air an raighneachadh roimh fhuirinnibh an t-soisgeil nach fheudar a mheas; agus tha daoine aig nach'eil eolas air Dia tuilleadh a's bithchionta air an cumail suas le daoineibh agus misneach air a thoirt dhoibh, 'ged is iad luchd-mealluidh a chinne-daonna. “ Anis bu mbic do Bheial mic Eli; cha b'aithne dhoibh an Tighearna:” gidheadh bha iad, a frithealadh ann an dreuchd na sgartachd araon, air chor's gu'n d'fhuair an Tighearna cron do Eli an athair air an son, anns na briathraibh sin, ag radh, “ C'ar son a tha sibh a' deanamh tair air m' iobairt, agus air mo thabhartas a dh'aithn mi ann am aite comhnuidh,

agus a tha thu toirt urrain do'd mhic os mo chionnsa, gu sibh fein a dheanamh reamhar le roghadh uile thabhartas-aibh mo shluaigh Israeil?" Cluinneamaid a nis am breitheanas a bhagair Dia air Eli air a shon so, "Agus an duine sin, agad nach gearr mi as o m' altair, bithidh e a chlaoidh do shul agus a chradh do chridhe: agus basaichidh uile ghineil do thighe ann an treine an neart. Agus bithidh so 'na chomhara dhuit, a thig air do dhithis mhac, air Hophni agus Phinehas: ann an aon la basaichidh iad le cheile:" Tha mor aobhar eagail a ghabhail, gu bheil lionmhoireachd do mhinisteirean agus do shagartan ann 'nar laithibh fein, do nach aithne an Tighearna, cosmhuil ri mic Eli: 1 Sam. ii. 12,—Leughaidh gu deireadh a chaibideil, agus faicibh ciod a tha an Tighearn ag radh: mar an ceudna faicibh, Ier. ii. 8.

A nis feudar na nithe so a thoirt fainear, agus fìor Chrìosduiean a bhi fathast air am fagail gu eadar-dhealuchadh coguiseach, mar a tha e do thaobh cuid do riaghailtean agus do chleachduinean o'n taobh a mach, ni an deigh so uile nach'eil a beantuinn do theistean fhìor chudthromach a Chrìosdui—agus nach bu choir do na gnothaichean a's lugha daonnan an rathad a thoirt do na gnothaichean a's mo? Gu cathachadh air son daoine agus buidhnichean air thoiseach air a bheannachadh sin nach feudar a mheas, an Soisgeul, is e clachagan boidheach a racighneachadh roimh neamh-nuidean luachmhor. Am bheil e comh-chordadh ri riasan no ri firinn, gu'n suidheadh am fear-eaglais fuidh mhearachd agus obair mheallaidh o'n chrannaig, do bhrìgh gu bheil e cluinntinn samhladh do bhriathra fallain air an liubhairt o'n aite shuidhe? Am bheil e dearbhadh gu'm bheil meas aig air na firinnibh fallain soisgeulach a tha air an cur sìos ann an leabhar urnuigh na h-eaglais, an uair a tha e cluinntinn a bhi cur nan aghaidh co graineil leis a cheart neach a tha 'g'an leughadh? An dean am Fear a tha dealuichte o'n eaglais uail a fìor-ghloine aoraidh, labhairt le h-iongnadh mu thimchioll Sailm agus Laoidhean an duine chrabhaich agus urramaich sin an t-Ollamh Watts, am feadh a tha'n Soisgeul air a shearmonachadh air chall anns a chomh-thional? Biodh e air a chuimhneachadh aig na h-uile am, gur e searmonachadh an t-soisgeil ann an laimh an Spioraid shiorruidh; ordugh mor Dhe air son iompachadh agus slainte a chinne-daonna! Amhaircibh far an aill leibh,

anns gach comh-thional anns nach'eil an soisgeul; an sin tha 'm bas a buadhachadh.—Agus cait' air bith am bheil e air a shearmonachadh, nach e focal na beatha e do'n luchd-eisdeachd? Am bheil peacaich mharbh sam bith air am beothachadh, ach leis an fhuaim aoibhneach sin a tha toirt beatha? Ni'n comas do naoimh sam bith fas ann an gras, ach mar a dh'eisdeas iad focal a ghrais, leis am bheil iad ambain air an deanamh comasach, "gu fas suas do Dhia anns na h-uile nithibh"?

Shuidh deadh bhoirionnach aon uair fuidh eisdeachd Ministear soisgeulach oirdheirc anns an eaglais. Shuidhichte; an deigh dhasan dol gu gloir, bha i fathast suidhichte air nach fagadh i'n eaglais, aon an dochas, gu'm biodh an soisgeul fathast air buanachadh anns an doigh cheudna, ach am fear a thainig an aite an duine mhaith so, ghnathaich e na h-uile comas a bha aige a chur an aghaidh na'm firinnibh a bha air an searmonachadh roimhe; air do fhaighidin na deadh-mhnatha a bhi air ruith a mach ann an uine bheag, runaich i mar so innte fein, agradh, "Mar d'thig an soisgeul ann am dheighsa, le beannachadh Dhia theid mise na dheigh-sa." agus bha i sona, bha sin aice ra fhaotainn ann an tigh-cruinneachaidh dlu dhi, ni nach robh na b'fhaide ra fhaotainn anns an eaglais.

Bha deadh-bhaintighearn eile ann air an robb mor mheas airson a h-ainm diadhaidh, a bha air a togail suas na neach dealuichte o'n eaglais, a shuidh fuidh mhinisteireachd aon a mheasg tomhas mor do'n mholl maille ris a chruithneachd; chaidh fheoraich dhi, cia mar a bha i na h-urrainn feitheamh air a leithid do mhinisteireachd, fhreagair i gu'n do 'ruiddil i am moll as a chruithneachd.' Ach nach biodh e na bu tarbhaiche dhi an tigh-cruinneachaidh fhagail a dhol do'n eaglais, ma bha cruithneachd neo-mheasgta an t-soisgeil air a fhrith-ealadh innte? Agus an sin dh'fheudadh i a ruideal fhagail aig an tigh: tha e na obair pheanasach suidhe le leithid do ruiddil am feadh a tha sinn ocrach agus a sireadh a bhi beathaichte.

Ann am briathraibh goirid, caite am ba choir do naoimh Iosa cruinneachadh, ach a'm measg comh thional nan naomh? far am bheil Dia na chuis eagail da rirradh: Ciod bu choir dhoibh a leantuinn co mor ri meall neulach teine na firinn dhiadhuidh? Agus ma tha Dia, ann an trocair ag amharc thairis air mearachdan ar n-eaglaisean talmhaidh, far am

bheil fathast a bheannachadh agus a chumhachd air fhaireach duinn; nach feud duil a bhi againn, gun d'thoir an Tighearna maith maitheanas da sheirbhsich ann an nithibh a's lugha eudthrom, an uair a tha iad ag iarraidh an deigh nithe a gu neo-chriochnach na's mo cudthrom, sin re radh; an t-aon teagasg a tha feumail chum slainte?

5. "Thugaibh an aire CUIV a dh'eisdeas sibh."—Clann bheag an uair a gheibh iad tuigse an toiseach, tha iad ga'm faotainn fein neo-uighimichte le h-eolas; uime sin, an uair a mhothaicheas iad cion tuigse nan inntinn, tha iad gu nadurra ag iarraidh as a dheigh, agus a feoraich mile ceist; mar sin cha'n' e mhain gu bheil an Criosdui a tha air ur-bhreith ro mhion le feoraich, ach tha e gu bitheanta na fhear-eisdeachd mor shearmoinean; agus anns a chas so, ma tha e gu bhi air chliuthachadh ann an eud naomha, tha e air f'bhagail air uairibh fada air deireadh ann an crionnachd; bu chuidhe dha bhi air theagasg gu caomhail, agus ni h-ann air a dhiteadh le braise.

Gu feitheamh air an t-sabaid, is e dleasnas nan uile e, agus an coir dhligheach mar an ceudna; tha e dubailte an-ìochd mhor, araon do'n chorp agus do'n inntin, an seirbhiseach a's bochda aig Dia chumail air ais o dhleasnas co cudthromach, o dhlighe co mor: ach ni'm feudar fiughair a bhi ri seirbhis amanna eile, ach a mhain mar a cheadaicheas staid ghnòthaichean.

Tha sluagh an Tighearna air am faotainn am bithchiontas a'm measg nam bochd, agus tha iad a fulang ceartas a mhallachaidh, "Ann am fallus do ghnuis ithidh tu aran? Mar'eil uime sin, aon chuid uine na cothrom aca air feitheamh co bithchionta sa bu mhiann leo air amanna tha air an orduchadh air son saothair laitheil; gidheadh am feadh a tha iad ri spairn air son an aran laitheil, cha bhi aran nan neamh a dhith orra: is e slighe an dleasnais an t-slighe thearuinte; feudaidh sinn tuilleadh sa choir eisdeachd, co maith ri tuilleadh a's beag; agus is fearr beagan air eisdeachd gu maith na moran air a dhroch eisdeachd; feudaidh siol an eolais a bhi air a chur, aon chuid tuilleadh is tana no tuilleadh is tiugh; is iad an dream a's fearr a ghabhas a steach eolas diadhaidh, a's fearr a bheir a mach toradh na fireantachd. Uime sin, feithidh an duine bochd na's fearr air tigh Dhe, an uair a ghairmeare, le guth

ceadachidh an fhreasdail e; agus cha'n'e mhain gu'm feith e gu h-aoibhneach air an leithidibh sin do shochairan, ach ath-cheannaichidh e aimsir, chum's gu'm feud e'm'mealtuinn reidh ris an fhirinn.

Ach ni'm bheil an toirt fainear so a ruigheachd air na h-uile air chor sam bith; an leithidibh sin is urrainn a radh ann an tomhas gar leo fein an uine, bu chuidhe dhoibh am feum aice a thoirt thairis gu cliuteach chum am maith siorruidh. Is e'm' Biobull leabhar Dhia, air an aobhar sin, is cisde ionmhais ghliocais agus eolais e nach bi gu brath air a thraoghadh; am feadh a tha firinnibh araid an rola naomha sin air am foillseachadh co soilleir, is nach d'theid an luchd-turuis, (ged nach bi annta ach daoine baoghalta, agus leanaban ann an eolas) air seacharan innte;" oir tha teistean agus buaidhean Dhia gu bhi air an toirt fainear mar aon earrann do sheanachas an fhoillseachaidh dhiadbaidh, agus tha iad sin uile neo-chriochnach glormhor ann an naomhachd. Cia mar a's urrainn creutairean, a tha críochnach, na seanachais sin a tha neo-chriochnach a thuigsinn? Ma tha nithe glormhor na cruithreachd eadhon os cionn ar tuigse, cia mor is mo na sin tha nithe glormhor neo-chruthaichte aig am bheil am bith ann an Dia a mhain, mar sin! "Co le rannsachadh is urrainn an t-Uile chumbhachdach fhaghail a mach gu h-iomlan?"

"Da oibre cha leir dhuinn ach cuid"

"'S cha tuig sinn iad sin fein"

"Ach tairneanach a chumbhachd mhoir"

"Co dh'fheudas chuir an ceill?"

Ach tha 'm foillseachadh a tha air a thoirt seachad le Dia a buntuinn gu sonruichte do nithe glormhor na saorsa. An-aoibhinn do'n leithidibh sin a chaitheas am beatha agus a bhasaicheas aineolach air na nithe glormhor sin! Ach co is urrainn an airde agus an doimhne, am fad an leud aig gradh Chrìosd aithneachadh a tha dol thar na h-uile eolas? Tha saibhreas Chrìosd na shaibhreas do rannsachaidh. Uime sin feudaidh Crìosduiean an uine agus siorruidheachd a chaithradh ann am beachdachadh air saibhreas, agus air nithe glormhor nach faca suil, agus nach cuala cluas, agus nach thainig riamh ann an cridhe duine a thuigsin gu h-iomlan, agus fathast nithe glormhor a bhi aca fa'n comhair nach

urrainn cumhachdan cruthaichte gu bratha a thuigsinn. Nì'n bheil oibreachadh diadhaidh an Spioraid Naoimh air inntinn mhic an duine na's lugha os cionn ar tuigse. Tha na h-iongantais sin na's fearr air an tuigsinn am measg na m muinntinn sin a mhothaich iad; is e saoghal nuadh nan gras parras air ath-bhuidhinn; anns an t-saoghal nuadh so tha am bith air a mhuinntir ath-nuadhaichte, agus ann an so tha iad air a call ann an iongantas, agus ann an iongnadh solasach.

Cuiribh ris na nithe glormhor do-rannsachaidh sin, n bheil fa chomhair a Chrìosdui, aig am bheil uine agus cothror gu fhas ann an eòlas a mheudachadh an so, cia mòr a t aige ri fhoghlum o' shamhlachan agus o sgaileachan a Scriobtuir, na h-iomadh earran chruaidh ra thuigsinn a tha air am fagail dorcha airsan le caochladh do dh'aobhair, agus an sin an fhairsingeachd mhor eolais a tha air thoiseach air ann an coimhlionadh fàidheadaireachd. An sin feoraicheadh e dheth fein mar e dhlighe a's airde suidhe o fhocail a ghliocais cuin air bith a tha e air a fhrithealadh, agus gach cothrom a ghlacadh le dian thogradh gu fas ann a gliocas agus ann an eòlas De.

'Sfada a shuidh mi fuidh fhuaim
Do shlainte O mo Thriath;
Ach fathast 's'lag mo chreidimh air fhaotainn
Agus 'm'eòlas air do bhriathra.

'S tric mi tathaich t'ionad naomh
Is ag eisdeachd ach beag an diomhain;
Cia beag a chuibhrionn do d' ghras priseil
A's urrainn mo chuimhne lag a ghiulan!

A Dhe mhor! pairtich do chumhachd rioghail
A thoirt do t'fhocal mor bhuaidh
Scriobh do shlainte air clar mo chridhe
'S thoir orm do ghras fhoghlum gu luath.

Tha na h-earailean a tha air am factainn anns an leabhar so, air an eadar-theangachadh o bheurla gu Gaidhlig, ag b'è barail an neach a dh'eadar-theangaich e, gu'm feudaic e le comhnadh an Tighearn a bhi feumail d'a luchd dach aig nach eil eòlas air a bheurla, oir is e bharail gu bheil m feum aca sin an aire mhaith a thoirt do na h-earailean

adhon an ro-aire thoirt, *Ciod a dh'eisdeas iad, cia mar a*
dh'eisdeas iad, co a dh'eisdeas iad, cait an eisd iad, agus
cin a dh'eisdeas iad; agus a chuimhneachadh nach eil am
 for shoisgeul againn ra chluinntinn anns gach uile aite am
 heil teagasg air a thoirt seachad idir, ach ni nach soisgeul
 , agus an aire thoirt 'ged is e'm fìor shoisgeul a dh'fheudas
 inn a bhi 'g eisdeachd, mar eil e air a mheasgadh annainn
 e creidimh, a drughadh air ar cridheachan, agus a leasachadh
 ar caitheadh-beatha, ann a bhi gluasad ann an uile aitheant-
 aibh agus orduighibh an Tighearna gu neo lochdach, an aite
 e bhi na bheannachadh dhuinn an cothrom a bhi againn; gu'r
 ann a bhios e na mhalluchadh dhuinn, agus na dhiteadh; Oir
 "is e so an diteadh, gu'n d'fhainig an solus do'n t-saoghal,
 agus gu'n do ghradhaich daoine an dorchadas ni's mo na'n
 solus, a chionn gu'n robh an gnìomharan olc;" Mar so tha
 an soisgeul do aon dream na "bholtrach beatha chum beatha,
 agus do dhream eile na bholtrach bais chum bais:" Tha e
 na chuis mhulaid, gu'm biodh an ni a dh'orduich Dia chum
 slainte chinne-daonna, a tionndadh a mach a chum an ditidh,
 agus am bais siorruidh; ach feumaidh gur ann mar so a bhios
 a chuis, nuair a bhuanacheas muinntir casumhal do'n ghairm
 neamhaidh. Tha e air innseadh dhuinn anns an fhirinn,
 Gu'm " foillsichear an Tighearn Iosa o neamh maille r'a
 ainglibh cumbhachdach, Ann an teine lasarra a' deanamh
 dioghaltais air an droing aig nach'eil eolas air Dia, agus nach
 'eil umhal do shoisgeul ar Tighearna Iosa Crìosd: Muinntir air
 an deanar peanas le sgrios siorruidh o lathair an Tighearna,
 agus a ghloir a chumbhachd:" So agaibh cuibhrionn na
 muinntir nach eisd an soisgeul ann an rathad slanteil, "Uime
 sin is coir dhuinn an ro thuilleadh aire a thoirt do na nithe a
 chuala sinn, air eagal uair sam bith gu'n leigeamaid ruith leo:
 Oir ma bha am focal a labhradh le ainglibh seasmhach, agus
 gu'n d'fhuair gach uile bhriseadh agus easumblachd diol-
 thua-asdal dligheach; Cionnus a theid sinne as, ma ni sinn
 dimeas air slainte co mor? a thoisich an tus air a bhi air a
 labhairt leis an Tighearn, agus a rinneadh dearbhta dhuinne
 leosan a chual e:" Cha'n'eil deigh eile ann air dol as o sgrios
 siorruidh, ach le aithreachas a thaobh Dhe, agus le creidimh
 a thaobh an Tighearna Iosa Crìosd; oir is esan " an t-slighe
 an fhirinn agus a bheatha," uime sin is e'n t-aon ni feumail
 dhuinne sean agus og, bochd agus beairteach, tinn agus slan,

aithne ghabhail air na nithibh a bhuneas da'r sith shicerruidh mu'm bi iad air am folach o ar suilibh, "Feuch, a nis ar t-am taitneach; feuch, a nis la na slainte." "An diugh ma chluinneas sibh a ghuth, na cruaidhichibh bhur cridhe."

Printed by Young, Gallie, & Co.

For the **GLASGOW RELIGIOUS TRACT SOCIETY;**

And Sold at their DEPOSITORY, 10, Wilson-Street.

[Price, 8d. $\frac{7}{8}$ doz. or 5s. 4d. $\frac{7}{8}$ hundred.]

